

Книгата на Даниил — номер седемнадесет

Пророчески връзки: Златният образ на Навуходоносор и неделният закон

Jeff Pippenger

2023-12-12

Сестра Уайт често отъждествява златния образ на полето Дура със закона за неделята.

„Била е издигната една идолска събота, както златният образ беше издигнат в полето Дура. И както Навуходоносор, вавилонският цар, издаде указ, че всички, които не се поклонят и не се преклонят пред този образ, трябва да бъдат умъртвени, така ще бъде прогласено, че всички, които не отдадат почит на неделната институция, ще бъдат наказани със затвор и смърт. Така Господната събота бива потъпквана. Но Господ е заявил: „Горко на ония, които издават несправедни закони и на писарите, които пишат притеснение, що са предписали“ [Исаия 10:1]. [Софония 1:14–18; 2:1–3, цитирано.]“ Manuscript Releases, volume 14, 91.

В този конкретен пасаж сестра Уайт се позовава на книгата на Софония и по този начин прибавя към пророческата връзка между втора и трета глава на Даниил. Софония посочва, че Божият народ трябва да се събере преди указа. Той също така посочва вест на тръба, която е символ на предупредителна вест, насочена против градовете (щатите) и кулите (църквите). Той посочва събиране, което е елементът на „седемте времена“, настъпващ, когато се отправя молитвата от Левит двадесет и шеста глава. Той посочва „народ, който не е желан“, като същевременно подчертава идването на Божия изпълнителен съд, който започва при неделния закон и се засилва до Второто пришествие на Христос.

Това, което предшества указа за неделния закон, е образуването на образа на звяра. Образуването на образа на звяра е зрителният изпит, който се изправя пред Божия народ, който преди това е издържал изпита относно храната. Преди указа, който е третият (лакмусовият изпит), Божият народ, когото Софония определя като „народ нежелан“, е призован да се събере заедно. Първото пророчество на Езекиил е вестта за събирането, но тя се осъществява само за онези, които разпознават разпръснатото си състояние и отправят молитвата от Левит двадесет и шеста глава, както направи Даниил в девета глава.

Близко е великият ден Господен, близко е и много бърза, още и гласът на деня Господен; там силният мъж ще вика горчиво. Оня ден е ден на гняв, ден на скръб и притеснение, ден на опустошение и разорение, ден на тъмнина и мрак, ден на облаци и гъста тъмнина, ден на тръба и тревога против укрепените градове и против високите кули. И ще докарам притеснение върху човеците, така че ще ходят като слепи, защото са съгрешили против Господа; и кръвта им ще бъде изляна като пръст, и плътта им — като тор. Нито среброто им, нито златото им ще може да ги избави в деня на гнева Господен; но цялата земя ще бъде погълната от огъня на Неговата ревност; защото Той ще извърши бързо изстребление на всички, които живеят в земята. Съберете се, да, съберете се, о, народе

нежелан; преди да се е породило определението, преди денят да е отминал като плява, преди да дойде върху вас пламтящият гняв Господен, преди да дойде върху вас денят на гнева Господен. Потърсете Господа, всички вие кротки на земята, които сте вършили Неговия съд; потърсете правда, потърсете кротост; може би ще бъдете укрити в деня на гнева Господен. Софония 1:14–2:3.

„Силен мъж“ в Писанията е човек на сила, а първото споменаване на „силен мъж“ е Геден.

И дойде ангел Господен и седна под дъба, който беше в Офра и принадлежеше на Йоас Авиезерец; а синът му Геден вършеше жито при лин, за да го укрие от мадиамците. И ангелът Господен му се яви и му каза: Господ е с тебе, силни юначе. А Геден му каза: О, господарю мой, ако Господ е с нас, защо ни постигна всичко това? И къде са всичките Му чудеса, за които нашите бащи са ни разказвали, казвайки: Не ни ли изведе Господ от Египет? А сега Господ ни е оставил и ни е предал в ръцете на мадиамците. И Господ го погледна и каза: Иди с тая своя сила и ще избавиш Израил от ръката на мадиамците; не Аз ли те изпратих? А той Му каза: О, Господи мой, с какво ще избавя Израил? Ето, родът ми е най-беден в Манасия, а аз съм най-малкият в бащиния си дом. И Господ му каза: Аз непременно ще бъда с тебе и ти ще поразии мадиамците като един човек. Съдии 6:11–16.

В Софония силният мъж, който е също и Геден, трябва да заплаче горчиво. Думата „вика“ е символ на Среднощния вик в последните дни, а думата „горчиво“ представлява праведно негодувание. Геден, или „силният мъж“ на Софония, е символ на вестта на Илия, която носи отговорността да покаже на Божия народ неговите грехове и, разбира се, греховете на бащите му.

Викай с пълен глас, не щади; издигни гласа си като тръба и изяви на Моя народ престъплението му, и на Якововия дом — греховете му. Исаия 58:1.

Всички пророци са в съгласие помежду си относно последните дни, така че тръбното послание на Исаия е също и „викът“ на силния мъж от Софония, който е Геден, и всички те посочват вестителя Илия и неговото дело в последните дни. В Исаия следните стихове определят греховете им като самонадеяност, защото те вярват, че всъщност се покланят и служат на Господа.

При все това Ме търсят всеки ден и желаят да познаят пътищата Ми, като народ, който е вършил правда и не е оставил наредбата на своя Бог; искат от Мен праведни съдби; наслаждават се да се приближават към Бога. Исаия 58:2.

Горчивият вик на силния мъж е вестта на Среднощния вик, която включва откровението, че 18 юли 2020 г. беше дръзновен грях против Господа, за който трябва да се покае и който трябва да бъде изповядан. Същината на вестта на Среднощния вик е формирането на образа на звяра и последващият съд, доведен върху Съединените щати, а след това и върху света, чрез исляма.

Когато молитвата от двадесет и шеста глава на Левит бъде осъществена в края на пустинята на трите и половина дни от Откровение единадесета глава, скъпоценното и нищожното ще бъдат отделени. Мъдрите и неразумните или ще имат златното масло, или няма да го имат, и в онова време те ще бъдат като „един човек“ на Гедеон. Според Софония, преди указа за неделния закон, Гедеон, който е Илия, който е Езекиил, който е силният мъж, ще представи вестта на Среднощния вик, във връзка с горчивината от това да бъде показан на Божия народ грехът му, че е участвал в предсказанието за 18 юли 2020 г., както и неговият неоправдан опит да оправдае своето предсказание, след като то напълно се е провалило.

Софония посочва събирането на Божия народ в последните дни, което предхожда указа за неделния закон. Това събиране е представено и в първото пророчество на Езекил в тридесет и седма глава.

И тъй, аз пророкувах, както ми бе заповядано; и когато пророкувах, настана шум, и ето, разтърсване, и костите се събраха, кост при костта си. И когато погледнах, ето, жилите и плътта израснаха върху тях, и кожата ги покри отгоре; но в тях нямаше дихание. Езекиил 37:7, 8.

Езекиил пророкува на сухите кости, които лежаха мъртви на улицата на онзи град от единадесета глава на Откровение, където бе и разпнат нашият Господ. Те най-напред се събират заедно.

И трупове им ще лежат на улицата на великия град, който духовно се нарича Содом и Египет, гдето и нашият Господ бе разпнат. И мнозина от народите и племената, и езиците, и племената ще гледат трупове им три дни и половина и няма да позволят трупове им да бъдат положени в гробове. И живеещите на земята ще се радват за тях и ще се веселят, и ще си изпращат дарове един на друг, защото тия двама пророци измъчваха живеещите на земята. Откровение 11:8–10.

Те са събрани, когато трите дни и половина приближават своя край. Трите дни и половина представляват времето на забавянето в двадесет и пета глава на Матей, но те са също и разпръсването на „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава. Онези, които са събрани, преди това са били разпръснати, а Софония ги определя като „народ нежелан“. Народът, който не е желан, са онези, които са били мъртви по улиците, докато светът се е радвал над мъртвите им тела, но които са събрани заедно и след това стават народа, който е обект на нападението на драконовата сила на последните дни, които издигат тирската блудница за свой глава.

Песен или псалом на Асаф. Не мълчи, Боже; не премълчавай и не оставай безмълвен, Боже. Защото, ето, Твоите врагове се вълнуват; и онези, които Те мразят, издигнаха глава. Те кроят коварен заговор против Твоя народ и се съвещават против Твоите скрити. Казаха: Елате, нека ги изтребим, та да не бъдат вече народ, за да не се помни вече името Израилево. Защото се съвещаваха заедно с единомышленници; съюзиха се против Теб. Псалом 83:1–5.

Тяхното намерение е да вземат духовния Израил на последните дни и да го хвърлят в огнената пещ на Навуходоносор. Когато мъртвите кости за пръв път чуят „гласа“ на Исаия, възгласяващ вестта на Среднощния вик, те все още са в пустинята на трите дни и половина. Тогава те трябва да изберат дали да приемат, или да отхвърлят Утешителя, Когото Христос обеща да изпрати, Който ги изобличава за греха им от 18 юли 2020 г.

Утешавайте, утешавайте людето Ми, казва вашият Бог. Говорете утешително на Йерусалим и извикайте към него, че воюването му се свърши, че беззаконието му е простено; защото прие от ръката Господня двойно за всичките си грехове. Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя на Господа, прави направете в пустинята друм за нашия Бог. Всяка долина ще се издигне и всяка планина и хълм ще се снишат; кривото ще стане право и неравните места — равнина; и славата Господня ще се яви, и всяка плът заедно ще я види; защото устата Господни изговориха това. Исаия 40:1–5.

Откъсът, който определя делото на гласа, викащ в пустинята, съдържа някои много подробни сведения. Неговата вест ще се основава на откровение за характера на Христос, както е представено от факта, че „славата“, която е характерът на Христос, ще бъде разкрита. Откровението на Исус Христос, което бива разпечатано непосредствено преди края на изпитателното време, представлява разпечатване на характера на Христос, както е представен от онзи елемент на Неговия характер, който е обозначен като Алфа и Омега. Ще бъде разкрито също, че Неговият характер е „истина“.

Друга подробност е, че когато гласът започва да вика, той все още е в пустинята на трите дни и половина, защото вика в пустинята. Пророчески, когато неговото дело започва, двамата свидетели все още са мъртви на улицата, която минава през долината на Езекиил. Друг определен факт е, че когато гласът започва своето дело, целият свят ще има достъп до вестта. Друго наблюдение е, че вестта се дава в периода на последните дни, когато Христос заличава греховете на сто четиридесет и четирите хиляди, защото тяхното беззаконие е простено. Печалният факт, който също се разкрива „ред след ред“, е, че само онези, които отговарят на изискванията на евангелието, ще получат прощението, което се извършва в тази история.

Само онези, които откликнат на изискванията, свързани с молитвата от Левит двадесет и шеста глава, ще имат заличени своите грехове и греховете на бащите си, защото ще са получили „двойно за всичките ѝ грехове“. „Ръката“ на Господа, която е свързана с техните грехове и с греховете на бащите им, е символ на първото разочарование, когато Господ държи ръката Си над една грешка, която произведе първото разочарование. В милеритската история Неговата ръка възпрепятства Божия народ да види една скрита истина. Неговата ръка в тази история представляваше Неговото божествено провидение. В последните дни Неговата ръка представлява отхвърлянето от Божия народ на една открита истина, а тогава Неговата ръка представлява Неговия божествен съд.

С гласа на първото пророчество на Езекиил мъртвите се събират и оформят, но още не стоят като силна войска. Второто пророчество в тридесет и седма глава на Езекиил извършва това, като довежда диханието, което идва от четирите ветрове.

Тогава Той ми каза: Пророкувай на вятъра, пророкувай, сине човешки, и кажи на вятъра: Така казва Господ Бог: Ела от четирите ветрове, о, дихание, и духни върху тези убити, за да оживеят. И аз пророкувах, както ми заповяда; и диханието влезе в тях, и те оживяха, и се изправиха на нозете си — твърде голяма войска. Тогава Той ми каза: Сине човешки, тези кости са целият Израилев дом; ето, те казват: Костите ни изсъхнаха и надеждата ни изчезна; ние сме отсечени. Затова пророкувай и им кажи: Така казва Господ Бог: Ето, люде Мои, Аз ще отворя гробовете ви и ще ви изведа от гробовете ви, и ще ви въведа в Израилевата земя. И ще познаете, че Аз съм Господ, когато отворя гробовете ви, люде Мои, и ви изведа от гробовете ви. И ще вложa Духа Си във вас, и ще оживеете; и ще ви настаня в земята ви; тогава ще познаете, че Аз, Господ, изговорих това и го изпълних, казва Господ. Езекиил 37:9–14.

Този дъх от пророчеството на Езекиил е вестта за запечатването, защото идва от четирите ветрове.

И след това видях четири ангела, стоящи на четирите краища на земята, които държаха четирите ветрове на земята, за да не духа вятър нито по земята, нито по морето, нито върху кое да е дърво. И видях друг ангел, възлизащ от изток, който имаше печата на живия Бог; и той извика със силен глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето, казвайки: Не повреждайте нито земята, нито морето, нито дърветата, докле не запечатаме слугите на нашия Бог на челата им. Откровение 7:1–3.

Четирите ветрове се надигат от изток и в пророчески смисъл ислямът е както „източният вятър“, така и „синовете на изтока“. Езекииловото „дихание“, което превръща оформените тела в „голяма и твърде многобройна войска“, е вестта, която запечатва сто четиридесет и четирите хиляди. Запечатващата вест от седмата глава на Откровение идва от изток. Тази вест е вестта на Среднощния вик, а Софония я определя като тръбна „тревога против укрепените градове и против високите кули“.

Кулата е символ на църквата.

„В притчата стопанинът на дома представляваше Бога, лозето — юдейския народ, а оградата — Божествения закон, който беше тяхна защита. Кулата беше символ на храма.“ Копнежът на вековете, 597.

Градът е царство в библейското пророчество. Папството е „Вавилон“, „онзи велик град“. Франция, а след това и Съединените щати, са „великият град“ на „Содом и Египет“. Ерусалим е „великият град“, който слиза от небето. Вестта на Софония е против градовете и кулите, или против съчетанието на църква и държава, което по определение е образът на звяра. Това е „тайната“ вест на втора глава на Даниил.

Непосредствено преди указа за неделния закон, тоест изпитанието с Навуходоносоровия златен образ от третата глава на Даниил, мъртвите тела се пробуждат и се преобразяват в могъща войска, за да прогласят вестта, която разпознава и се противопоставя на формирането на съюза между църква и държава, като същевременно посочва, че ислямът е провиденциалното оръдие, което Бог употребява, за да упражни Своя съд над онези, които

налагат неделното богослужение, както е правил в предишната история. Вестта посочва, че когато образът бъде напълно развит и наложи белега на звяра, съдът ще бъде извършен.

В Данаил, трета глава, няма пряко позоваване на образа на звяра, който води до неделния закон и достига своята зрялост в него, но не може да има трета вест без първа и втора, защото в разкриването на истините, представени в Данаил, трета глава, непременно трябва да бъде включена втора глава на Данаил. „Тайната“ на съня за образа във втора глава определя Божия народ като достигащ до осъзнаване на последиците за живота и смъртта, съдържащи се в образа на звяра на Навуходоносор.

Осветената логика изисква, когато Навуходоносор реши, че ще има церемония по посвещаване на своя златен идол, идолът първо да бъде построен, а музикантите да имат нужда да упражняват музиката, която щяха да изпълнят на церемонията. Трябваше предварително да се извършва подготовка на строежа за известен период от време — с изкопни работи, положена основа, скеле и работници, които идват и си отиват — и тази подготовка беше оформянето на образа от съня на Навуходоносор; но гордостта на Навуходоносор определи да направи образ само на един звяр, а не на всички царства от библейското пророчество. Построяването на този образ е изпитът, който Божият народ трябва да издържи, преди да се затвори благодатното време и преди да бъде запечатан, преди да засвири музиката.

Осветената логика също така разпознава, че Седрах, Мисах и Авденаго не бяха единствените еврейски роби, които станаха свидетели на предварителната подготовка за посвещаването на златния образ. Те просто бяха единствените евреи, които разбраха значението на тази подготовка като предупреждение за живот и смърт и извършиха своята лична подготовка за предстоящата криза.

В откъса от Сестра Уайт в началото на тази статия тя не само приравнява указа на Софония към златния образ на Навуходоносор и неделния закон, но също така посочва и несправедния указ на Исая.

Горко на онези, които постановяват несправедни постановления и пишат притеснение, което са наредили, за да отклонят сиромасите от правосъдие и да отнемат правото на бедните от Моя народ, та вдовиците да им бъдат плячка и да ограбват сираците! И какво ще сторите в деня на посещението и в опустошението, което ще дойде отдалеч? При кого ще прибегнете за помощ? И къде ще оставите славата си? Исая 10:1–3.

„Несправедният указ“ на Исая е неделният закон, и той е „денят на наказанието“ и „опустошението“ за Съединените щати, защото след „националното отстъпление“ следва „националната гибел“. Според Исая при неделния закон, който е също и златният образ на Навуходоносор, „опустошението“ „ще дойде отдалеч“.

Помнете това и се покажете мъже; припомнете си го, о, престъпници. Спомнете си предишните неща от древност; защото Аз съм Бог, и няма друг; Аз съм Бог, и няма подобен на Мене, Който известявам края от началото и от древни времена нещата, които още не са станали, като казвам: Моят съвет ще устои и ще извърша всичко, що Ми е

угодно; Който призовавам граблива птица от изток, човека, който изпълнява Моя съвет, от далечна страна; да, Аз го изрекох, и ще го приведа в изпълнение; намислих го, и ще го извърша. Послушайте Ме, вие, коравосърдечни, които сте далеч от правдата: Аз приближавам Своята правда; тя няма да бъде далеч, и Моето спасение няма да се забави; и ще положи спасение в Сион за Израил, Моята слава. Исая 46:8–13.

Исая поставя този пасаж в края на времето на забавянето, защото тогава неговото „спасение“ вече няма да „се забави“. Това е в края на трите дни и половина от единадесета глава на Откровение. Краят на времето на забавянето е отбелязан с идването на вестта на Среднощния вик, когато великата войска на Езекиил се изправя. Когато те се изправят, те биват издигнати като знаме в единадесета глава на Откровение.

И след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях, и те се изправиха на нозете си; и голям страх обзе онези, които ги гледаха. И чува силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тук. И те се възнесоха на небето в облак; и враговете им ги гледаха. И в същия час настана голям трясък, и десетата част от града падна, и при труса бяха убити седем хиляди души; а останалите се уплашиха и въздадоха слава на небесния Бог. Второто горко премина; и ето, третото горко иде скоро. Откровение 11:11–14.

Двамата свидетели от Откровение единадесета глава възлизат на небето като знаме в същия час като земетресението, което е неделният закон. В онова време, или както казва Йоан, „в оня час“, според Исая, четиридесет и шеста глава, Бог призовава „мъжа“, който изпълнява Неговото намерение, и който е също и „граблива птица от изток“. Грабливата птица, тоест „мъжът“, когото Бог употребява, за да изпълни Своего намерение, идва от „далечна страна“. В Исая, десета глава, по времето на „неправедния указ“, който е неделният закон, „опустошението“ на Съединените щати идва отдалеч. „Изток“ е символ на исляма, защото в пророчеството те са както „синовете на изтока“, така и „източният вятър“. „Птица“ в пророчеството е религия, както е представено от Вавилон като клетка, пълна с омразни и нечисти птици. „Грабливата птица“, която идва от далечна страна на изток, е религията на исляма.

И извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана обиталище на бесове, свърталище на всеки нечист дух и клетка на всяка нечиста и омразна птица. Откровение 18:2.

Тройният съюз на съвременния Вавилон представлява три форми на управление, а също и три форми на религия. Религията на Организацията на обединените нации е спиритизмът, религията на Съединените щати е отстъпническият протестантизъм, а религията на папата е католицизмът. Всички тези религиозни убеждения понякога са символизирани като жени, но също и като птици. Именно религиозната и политическа сила на Организацията на обединените нации, със Съединените щати като първостепенен цар, поставя папството на престола на земята. В книгата на Захария именно две птици утвърждават папата, който е отъждествен като онзи „беззаконник“ от апостол Павел във Второ послание до солунците.

Тогава ангелът, който говореше с мене, излезе и ми каза: Вдигни сега очите си и виж какво е това, което излиза. А аз рекох: Какво е то? И той каза: Това е ефа, която излиза. Каза още: Това е техният образ по цялата земя. И ето, повдигна се един оловен талант; и това е жена, която седи в средата на ефата. И той каза: Това е нечестието. И я хвърли в средата на ефата; и хвърли оловната тежест върху отвора ѝ. Тогава вдигнах очите си и погледнах, и ето, излязоха две жени, и вятърът беше в крилете им; защото имаха крила като крилете на щъркел; и те вдигнаха ефата между земята и небето. Тогава казах на ангела, който говореше с мене: Къде носят те ефата? А той ми каза: За да ѝ построят дом в земята Сенаар; и тя ще бъде утвърдена и поставена там върху собствената си основа. Захария 5:5–11.

Ефа е съд, използван за мерене. Двете жени, които поставят ефата, или коша, сред който седи папството, са две църкви. Две религии ще вземат религията, която е определена в Библията като „онзи беззаконник“, и ще ѝ построят дом в земята Сенаар. Сенаар е друго име за Вавилон, а Католическата църква е великият Вавилон в последните дни.

Двете жени, които „установяват“ нечестивата жена във Вавилон, имат „вятър в крилете си“. Тези жени са и птици, защото имат „крила“, а тяхното оправдание за поставянето на жената е „вятърът“ на исляма, защото ислямът събира ръката на всеки човек. Жената, която бива издигната, е била затворена в ефата след смъртоносната си рана през 1798 г., защото върху отвора на ефата, в която се е намирала, бе поставена оловна тежест. Но когато започне музиката на поклонническата церемония на Навуходоносор, двете жени на отстъпническия протестантизъм и спиритизма отстраняват оловната тежест и издигат осмата глава, която е от седемте.

„Когато се приближаваме към последната криза, от жизненоважно значение е между оръдията на Господа да съществуват съгласие и единство. Светът е изпълнен с буря, война и раздор. Но под един глава — папската власт — народите ще се обединят, за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите свидетели. Този съюз е споен от великия отстъпник. Докато се стреми да обедини своите оръдия във война срещу истината, той ще действа, за да разделя и разпръсва нейните застъпници. Ревност, зли подозрения, злословене — всичко това се подбужда от него, за да произведе несъгласие и разцепление.“ Свидетелства, том 7, с. 182.

Тройният съюз издига папството като глава, защото те възнамеряват да унищожат нежелания народ.

Защото, ето, Твоите врагове се вълнуват, и онези, които Те мразят, надигнаха глава. Те кроиха лукав съвет против Твоя народ и се съвещаваха против Твоите скрити люде. Казаха: Елате, нека ги изтребим, за да не бъдат вече народ, и името на Израил да не се помни вече. Псалом 83:2–4.

Птицата е религия, а „хищната птица от изток“, която Бог призовава в „часа“ на неделния закон, когато се прогласява вестта на Среднощния вик, е ислямът. Ето защо тъкмо в самия час, когато възкресените мъртви се възнасят на небето като знаме, „третото горко“ на исляма идва бързо. Затова Исая заявява в първи стих на десета глава: „Горко“ на онези,

които постановяват несправедни наредби. „Горките“ в Откровение са ислямът, а ислямът е провиденциалният съд, или средството, или жезълът (Исая 10:5), който Бог използва, за да накаже Съединените щати за налагането на неделното богослужение.

В четиридесет и шеста глава на Исая „грабливата птица от изток“ е определена като „човекът, който изпълнява Моя съвет“. Този „човек“ е ислямът, и той е наречен „от далечна страна“, защото Бог е „намислил“ да съди Съединените щати, а след това и света, заради налагането на неделята, както стори в предишни времена с езическия Рим и първите четири тръби, а след това с папския Рим в петата и шестата тръба на „Горко“. Неговата цел в четиридесет и шеста глава на Исая е да призове „грабливата птица от изток“, и Той известява Своя народ, който желае да разбере Неговия съвет и намерение: „Помнете предишните неща от древността; защото Аз съм Бог, и няма друг; Аз съм Бог, и няма никой подобен на Мене, Който възвестявам края от началото, и от древни времена нещата, които още не са станали, казвайки: Моят съвет ще устои, и Аз ще извърша цялото Си благоволение.“

В третия стих на десета глава от Исая, Исая записва три важни въпроса:

И какво ще сторите в деня на посещението и в опустошението, което ще дойде отдалеч?
При кого ще побегнете за помощ? И къде ще оставите славата си? Исая 10:3.

Последният въпрос показва, че славната земя губи своята слава при несправедния указ. Славата на Съединените щати е Конституцията, която бива изцяло отменена при неделния закон.

„А Конституцията гарантира на народа правото на самоуправление, като постановява, че представители, избрани чрез народния вот, ще издават и прилагат законите. Бе дарена и свободата на религиозната вяра, като на всеки човек бе позволено да се покланя на Бога според повелите на своята съвест. Републиканизмът и протестантизмът станаха основните принципи на нацията. Тези принципи са тайната на нейната сила и благоденствие.“ Великата борба, 441.

Именно Конституцията посочва славата, която бива оставена в праха при неделния закон.

„Когато народът, за който Бог е действал по тъй чудесен начин и над който е разпрострял щита на Всемогъществото, изостави протестантските принципи и чрез своето законодателство даде насърчение и подкрепа на римокатолицизма в ограничаването на религиозната свобода, тогава Бог ще действа със Своята собствена сила за Своя народ, който е верен. Тиранията на Рим ще се упражнява, но Христос е нашето убежище.“ Свидетелства към проповедниците, 206.

При Исаеовото „несправедно постановление“, което е неделният закон, славата на Съединените щати изчезва и то незабавно дава отговор на втория въпрос на Исая, като пророчески бяга към Обединените нации, десетцарската конфедерация от Откровение, глава седемнадесета, за помощ, за да се справи с нападението на исляма от третото „Горко“. Първият от трите въпроса определя обстановката на запустението на неделния закон, което

кара Съединените щати да започнат следващото си дело — да принуждават целия свят да приеме съчетанието на църква и държава, представено чрез обединението на Обединените нации и Католическата църква, с папата, който контролира това нечестиво взаимоотношение. То нарича това запусание „деня на посещението“. Всички тези пророчески действителности се подреждат в съответствие с тържеството по посвещаването на златния образ от Навуходоносор.

Ще продължим с трета глава на Даниил в следващата статия.

„В историята на Навуходоносор и Валтасар Бог говори на днешния народ. Осъждането, което ще падне върху жителите на земята в този ден, ще бъде поради тяхното отхвърляне на светлината. Нашето осъждане в съда няма да произтече от факта, че сме живели в заблуда, а от факта, че сме пренебрегнали изпратените от Небето възможности за откриване на истината. Средствата да се запознаем с истината са достъпни за всички; но, подобно на самоугаждащия се, себичен цар, ние обръщаме повече внимание на нещата, които омайват слуха, и угаждат на окото, и задоволяват небцето, отколкото на нещата, които обогатяват ума — божествените съкровища на истината. Именно чрез истината можем да отговорим на великия въпрос: „Какво трябва да направя, за да се спася?“ Bible Echo, 17 септември 1894 г.